

Beyaz Güvercinim

– manastırlı · 03 Mayıs 2012

BEYAZ GÜVERCİNİM

Gece aniden uyandım,
Yüreğim kıpır kıpır.
Döndüm sağıma,
Yanımdasın.

Kollarıma aldım seni,
Giderek artan bir ihtirasla;
Öptüm,koktum bir daha öptüm.
Ardından yüzüne sürüp ellerimi,
On defa,yüz defa, bin defa koktum.
Ne bir tepki verdin,
Ne yüzüme baktın,
Yaşamıyor gibiydin.

İlkin uyandırmak istedim eğilip üzerine,
Nefesin buz gibiydi,
Endişelendim...
Sonra yüreğinin üstüne koymak istedim ellerimi,
Kıyamadım geri çektim.
Buna karşın yüzüne takıldı gözlerim bir süre,
Baktım, bir daha bir daha baktım.
Arzuyla kollarıma aldığım sen değil,
Hercai motifli kanaviçe yastıklmış meğer.

Duygularım tarumar döndüm soluma,
Önce fırlatıp attım yüzümdeki utancı karanlıklara.
Ardından prangalar vurdum şahlanan arzularıma!
Yetmedi, müebbet hapse mahkûm ettim.

Oda buz kesiyordu,
Sen yoktun.
Umarsız daldım yatağa

Mahcubiyetten yüzüm kıpkızıl.
Dön Allah dön, ı-ıh...

Sonunda flû bir rüya:
Kapı çalınıyor,
Bir koşu uzanıp çeviriyorum anahtarı kilitte heyecanla.
"Kim o?" diye sormaya hacet yok,
Kapı açılıyor menteşe senfonisi eşliğinde.
Karşımda sen,
Doğumdan henüz dönmüş,
Gülümsüyorsun.
Bakmağa kıyamadığım gözlerin,
Tüm yorgunluğunu haykırıyor yüzüme...

Ve duvar saati iki kez vuruyor peş peşe,
Gözlerimle konuşan gözlerini kıskanarak,
Anlıyorum ki vakit gece yarısını geçeli iki saat olmuş.
Üşüdüğünü fark ediyorum titremelerinden,
Kaygıyla alıyorum üşüyen bedenini kollarıma,
Karnındaki kutsal yükünle!

Başın göğsümde ağır ağır çekiyorum içeri,
Buz kesen ellerin ellerimde.
Ve termometreler sıfırın altında eksi otuz beşi gösterirken,
Sen hala gülümsüyorsun,
Duvar saatinin ulu orta tehditlerine kulak asmadan.

Duygularım alesta sarılıyorum tertemiz,
Hoş geldin beyaz güvercinim, diyorum kulağına usulca
Hoş geldin...
Yüreğimin içine.

Necati ÖZTURAÇ
Van/Özalp- 15 Ocak 1968